

næsten helt i bund. Kun 2,7 pct. af vores universitetsforskning finansieres af private virksomheder. Alle sammenlignelige lande ligger betydeligt højere. Gennemsnittet i EU og i OECD er ca. 6 pct., et niveau, som for øvrigt er tilsvarende i de øvrige nordiske lande. Samme tendens gælder også for offentlige forskningsinstitutioner, dvs. sektorforskningen og sygehuse.

Det er et klart led i regeringens forskningspolitik, at vi skal have mere samarbejde, vi skal have mere samspil og mere samfinansiering mellem offentlig og privat forskning. Langt den største del af den offentlige forskning skal selvfølgelig finansieres af offentlige midler, men en målsætning kunne være at nå op på i hvert fald de 6 pct., som erhvervslivet finansierer i Norden og i gennemsnit som allerede nævnt i EU og i OECD. Generelt har vi ingen interesse i, at offentlig og privat forskning udvikler sig i to lukkede systemer.

De mest spændende nybrud sker oftest i grænsefladerne mellem fagområder og gamle kendte sektorer. Derfor er f.eks. Højteknologifonden blevet oprettet. Den støtter projekter med et klart erhvervsmæssigt potentiale og med medfinansiering fra og samarbejde mellem virksomheder og offentlige forskningsinstitutioner. Derfor har vi indført nye bestyrelser på universiteter og i forskningsråd, hvor der også sidder erhvervsfolk, og derfor har vi skabt en række forskellige incitamenter til forskningsmæssig adfærd for de offentlige forskningsinstitutioner. Lad mig blot her nævne loven om teknologi-overførsel og tektransselskaber, som alle partier her i Folketinget på nær Enhedslisten stemte for i 2004.

Forespørgslen er rejst ud fra flere formodninger: for det første om sammenblanding af erhvervsinteresser og offentlige forskningsinteresser, for det andet om manglende åbenhed og objektivitet og endelig for det tredje formentlig også om risikoen for manipulation af resultaterne.

Kl. 10.10

Jeg kan afkræfte alle formodninger, da vi allerede har helt klare statslige regler på området. Lad mig blot nævne de mest centrale her i min besvarelse.

For det første siger lovgrundlaget for universiteter og forskningsinstitutioner, at de kun må indgå i samarbejde med virksomheder, når de har en forskningsmæssig interesse heri. En rent kommerciel interesse i et projekt er ikke tilstræk-

kelig. Universiteter og statslige forskningsinstitutioner skal også selv have en forskningsmæssig interesse. Derfor er det forkert at tale om sammenblanding. Det er et partnerskab, hvor alle sikres egne interesser.

For det andet er der samme krav om videnskabelighed og offentliggørelse af resultater til samfinansierede projekter, dvs. for skattekroner og private midler. Uanset om noget er helt eller delvis offentligt finansieret, skal institutionernes ledelse sikre, at kravene om objektivitet og offentliggørelse følges. Og rejses der tvivl om den videnskabelige lødighed i et samfinansieret projekt, kan sagen jo som bekendt indbringes for Udvalget for Videnskabelig Uredelighed.

For det tredje kræver budgetvejledningen, at private midler skal bogføres og holdes nøje adskilt fra de offentlige bevillinger.

For det fjerde skal statslige forskningsinstitutioner og universiteter følge forvaltningsloven og offentlighedsloven. Ledelsen skal derfor sikre, at der ikke rejses tvivl om ansattes habilitet, når der modtages private midler, og der gælder samme regler om aktindsigt som for resten af den offentlige forvaltning.

Ud over de gældende lovregler har ministeriet udsendt to sæt retningslinjer. Først i år 2000 og senest i år 2005: retningslinjer for offentlighed om privat finansiering af forskningen ved statslige forskningsinstitutioner, som den første hed, og retningslinjer for universitetets forsknings-samarbejde med private virksomheder, som er titlen på den sidste fra 2005.

Retningslinjerne sammenskriver de mest centrale dele af de relevante retsregler. De siger bl.a., at institutionerne årligt udarbejder en oversigt over de midler, de har modtaget fra privat side, og at alle statsansatte forskere skal oplyse om eventuelle private finansieringskilder, når de publicerer resultater som led i deres ansættelsesforhold, og endelig at ledelsen skal informeres om alle aftaler, når deres ansatte vil indgå samarbejde med private partnere.

Hvis man vil patentere en forskningsbaseret opfindelse, kan det i nogle tilfælde være nødvendigt at udsætte publiceringen. Det er, mens arbejdet med patentansøgningen står på, men offentliggørelsen kan typisk kun udsættes i op til 2 måneder, medmindre andet udtrykkeligt er aftalt med de implicerede parter. Det er sikret i reglerne i forskerpatentloven. Efterfølgende vil forskerpatentet blive offentliggjort bredt via internationale patentdatabaser.